Ročník 1977

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA	SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 5 Vydána dne 11. března 1977 Cena Kčs 1,—

OBSAH:

14. Vyhláška ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací

15. Vyhláška Slovenského úřadu bezpečnosti práce, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 36/1970 Sb., o zřízení inspektorátů bezpečnosti práce

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

14

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

ze dne 14. ledna 1977

o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 70 odst. 1 ve vztahu k § 71 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení

§ 1

Rozsah ochrany

Touto vyhláškou se upravuje ochrana před nepříznivými účinky hluku a mechanického kmitání a chvění (dále jen „vibrace"), které ohrožují zdraví lidí a snižují jejich tělesné a duševní schopnosti.

§ 2

Obecné povinnosti organizací, orgánů a občanů

(1) Státní, družstevní, společenské a jiné organizace (dále jen „organizace") i občané jsou povinni provádět potřebná opatření ke snížení hluku a vibrací a pečovat o to, aby pracovníci a ostatní občané byli jen v nejmenší možné míře vystaveni hluku a vibracím; zejména musí zabezpečovat, aby nebyly překračovány nejvyšší přípustné hodnoty hluku a vibrací stanovené v této vyhlášce a v příloze,[1]) která tvoří její nedílnou součást, jakož i ve zvláštních předpisech.[2])

(2) Nadřízené orgány a organizace jsou povin-

[1]) Příloha vyhlášky je publikována v částce 1—3/1977 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR, kterou lze obdržet ve vydavatelství Obzor, n. p., Bratislava, ul. Čs. armády č. 29. Lze do ní nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV a ONV a u krajských a okresních hygieniků.

[2]) Technické normy, zvláště ČSN 28 1304 Měření a hodnocení hluku městských kolejových vozidel, ČSN 11 3003 Čerpadla. Odstředivá a jim příbuzná čerpadla, ČSN 35 0092 Přípustný hluk elektrických strojů točivých; vyhláška č. 90/1975 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích; opatření federálního ministerstva dopravy ze dne 5. ledna 1972 čj. 6004/72-ZO, kterým se vydává Předpis o hluku letadel (L 16) — registrované v částce 16/1972 Sb.

ny soustavně vést podřízené organizace k provádění opatření proti hluku a vibracím, kontrolovat, jak dodržují své povinnosti na tomto úseku, a vyvozovat z neplnění těchto povinností důsledky.

(3) Ústřední orgány státní správy, vrcholné orgány družstev a společenských organizací, národní výbory, oborová (generální) ředitelství a jiné orgány středního článku řízení vypracovávají ve spolupráci s organizacemi, které řídí, harmonogramy k plánovitému snižování hluku a vibrací a zabezpečují jejich plnění. Přitom se zaměřují i na vědeckotechnický výzkum snižování hluku a vibrací a na pohotové zavádění výsledků výzkumu do výrobních a jiných provozů.

§ 3

Povinnosti výrobních, dodavatelských a dovozních organizací

(1) Organizace, které projektují, konstruují a vyrábějí stroje, nástroje, dopravní prostředky a jiná zařízení, která jsou zdrojem hluku nebo vibrací (dále jen „zařízení"), jsou povinny navrhovat a určovat konstrukční podmínky včetně materiálu a technických úprav zařízení podle současného stavu vědy a techniky tak, aby hluk a vibrace byly sníženy v souladu s potřebami ochrany zdraví.

(2) Je-li ke splnění podmínek stanovených touto vyhláškou třeba doplňkového vybavení omezujícího hluk a vibrace (např. tlumiče zvuku, zařízení pro pružné uložení, kryty zařízení a obsluhovací kabiny), jsou organizace povinny je dodávat nebo zajišťovat jeho dodávku se zařízením.

(3) Není-li dočasně možné, aby zařízení, popřípadě i s doplňkovým vybavením splňovalo podmínky stanovené touto vyhláškou, nebo je-li z celospolečenského hlediska ekonomicky podstatně výhodnější řešit ochranu jinými technickými prostředky, musí organizace dodávat alespoň taková zařízení, u nichž lze tyto podmínky dodržet, jestliže se provedou další opatření jimi určená. V těchto případech jsou organizace povinny taková další opatření sdělovat odběratelům, zejména jim dodávat návody ke správné montáži, instalaci a k používání včetně stavebních a prostorových požadavků, zpracované i z hlediska ochrany před hlukem a vibracemi.

(4) Technická dokumentace zařízení, které jsou zdrojem hluku a vibrací přibližujících se nejvyšším přípustným hodnotám, musí obsahovat takové údaje, podle nichž lze v případě potřeby provést opatření na ochranu proti jejich škodlivému působení. To platí též pro zařízení používaná v podmínkách, kdy hluk nebo vibrace těchto zařízení mohou způsobit překročení nejvyšších přípustných hodnot hluku a vibrací. Organizace, které vyrábějí nebo dodávají zařízení, odpovídají za to, že hodnoty hluku a vibrací uvedené v technické dokumentaci lze po provedení těchto opatření dodržet.

(5) Organizace, která požaduje dovoz zařízení, je povinna zahrnout potřebné požadavky týkající se dovozu do návrhu hospodářské smlouvy, popřípadě provést i jiná opatření ke splnění podmínek stanovených v této vyhlášce. Organizace zahraničního obchodu je povinna uplatnit tyto požadavky u zahraniční organizace a dovézt jen taková zařízení, která jim odpovídají.

§ 4

Povinnosti projektových a stavebních organizací

(1) Organizace, které navrhují urbanistické, stavební nebo technická řešení staveb, a organizace, které je provádějí, jsou povinny vyžadovat od organizací, které zařízení vyrábějí, dodávají nebo požadují jejich dovoz, informace o opatřeních podle § 3 a při své činnosti jich využívat; technická a organizační řešení jsou povinny uplatňovat způsobem, který zaručuje dodržení ustanovení této vyhlášky.

(2) Projektová dokumentace staveb, při jejichž provozu by mohlo dojít k nepříznivému působení hluku a vibrací na pracovníky, obyvatele nebo jiné uživatele staveb, musí obsahovat doklady, popřípadě výpočty prokazující dostatečné omezení hluku a vibrací z vlastní stavby nebo z okolí (např. výsledky experimentálního ověření nových konstrukčních a technologických řešení staveb). Před uvedením těchto staveb do trvalého provozu (užívání) musí investor v případech určených orgány hygienické služby prokázat na základě akustického měření a zkoušek, že ustanovení této vyhlášky nebyla porušena.

ČÁST DRUHÁ

Provádění ochrany před hlukem

§ 5

Opatření proti hluku

(1) Ochrana zdraví proti hluku se provádí

a) opatřeními ke snížení hlučnosti zařízení (omezení emisí hluku),

b) opatřeními k ochraně před účinky hluku v místech pobytu osob (omezení imisí hluku).

(2) Hlučnost zařízení a hluk v místech pobytu osob se vyjadřuje veličinami a jednotkami uvedenými v příloze této vyhlášky (dále jen „příloha") a údaji uvedenými ve zvláštních předpisech (§ 18).

Omezení emisí hluku

§ 6

(1) Organizace, které vyrábějí zařízení, jsou kromě obecné povinnosti uvedené v předchozích ustanoveních povinny

a) sledovat hlukové vlastnosti zařízení, u nichž hladina akustického výkonu A vyzařovaná do okolí překračuje 100 dB (P, A) nebo jejichž hla-

dina zvuku A v místě obsluhy překračuje 80 dB (A), a hlukové vlastnosti zařízení s nižšími hodnotami, pokud jsou tyto nižší hodnoty stanoveny jako cílové hodnoty v technických normách, a vést o nich evidenci,

b) zjišťovat údaje o hlučnosti obdobných výrobků vyráběných v Československé socialistické republice i v zahraničí, porovnávat je s vlastními výrobky a určovat si v souladu s ustanoveními této vyhlášky cílové limity hlučnosti a lhůty k jejich dosažení, pokud nejsou limity hlučnosti těchto výrobků stanoveny v technických normách,

c) požádat o posouzení zařízení odborné resortní nebo pro resort určené pracoviště nebo příslušnou státní zkušebnu,[3]) jestliže zařízení překračuje hodnoty hluku uvedené pod písm. a) o více než 10 dB (A) a zajistit jimi určená opatření,

d) požádat hlavního hygienika Slovenské socialistické republiky (dále jen „hlavní hygienik") o závazný posudek, jestliže zařízení, které má být nově sériově vyráběno a má být v činnosti za přítomnosti osob, překračuje nejvyšší přípustné hodnoty imisí hluku podle této vyhlášky; jde-li o zařízení uvedené pod písm. c), musí být k žádosti připojeno předepsané odborné posouzení,

e) uvádět v technických informacích, v technických podmínkách nebo v normách údaje o hluku zařízení (hladiny akustického výkonu A nebo hladiny hluku A) a o prostředí, pro které je zařízení určeno, a tyto údaje sdělovat na požádání odběratelům.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. b) až e) se vztahuje obdobně na organizace, které požadují dovoz zařízení.

§ 7

(1) Nejvyšší přípustné hodnoty hluku jednotlivých druhů zařízení jsou stanoveny ve státních, oborových a podnikových technických normách.[4]) Je-li to účelné, stanoví se v nich i nejvyšší přípustná hodnota emisí hluku, které je nutno dosáhnout do určité doby.

(2) Nejvyšší přípustná hodnota hluku zařízení, která jsou v činnosti v místech pobytu osob, se určuje podle hodnot imisí hluku uvedených v této vyhlášce. Není-li dočasně technicky možné, aby takové zařízení splňovalo podmínky podle této vyhlášky, stanoví se v technické normě na určitou dobu (zpravidla 2 až 5 let) se souhlasem hlavního hygienika dočasná nejvyšší přípustná hodnota.

(3) Hodnoty nejvyšších přípustných hladin hluku vozidel schválených k provozu na pozemních komunikacích a letadel stanoví zvláštní předpisy[5]) a příloha (oddíl V).

Omezení imisí hluku

§ 8

K ochraně před nepříznivými účinky hluku v místech pobytu osob se musí provádět technická, organizační a další opatření, aby byl na těchto místech omezen hluk na nejmenší možnou míru, zejména však aby nebyly překročeny nejvýše přípustné hodnoty hluku stanovené pro jednotlivá místa pobytu osob (oddíl II až V přílohy). Přitom je třeba dbát na to, aby osoby byly vystaveny hluku co možná nejkratší dobu, popřípadě aby byl pobyt v hlučném prostředí přerušován.

§ 9

(1) Organizace a občané jsou povinni zabezpečit, aby se při provozu zařízení nebo jejich používání zamezilo vzniku a šíření hluku, jehož se lze uvarovat, zejména se musí dodržovat návody a jiné pokyny k obsluze, provozu a údržbě zařízení. To platí i pro jinou činnost, při níž může vznikat hluk.

(2) Hlučnost projevu osob se musí ve všech místech jejich pobytu omezit na míru přiměřenou místu pobytu a jeho podmínkách. Toto omezení platí zejména v noci (od 22 do 6 hod.) a pro prostory vyžadující mimořádnou ochranu proti hluku (např. lázeňská místa a jejich okolí, rekreační oblasti a okolí škol, nemocnic a jiných zařízení ústavní péče). Pro prostory vyžadující mimořádnou ochranu proti hluku mohou národní výbory provést v rámci péče o zdravé životní podmínky zvláštní opatření zaručující vytvoření nebo udržení oblasti ticha.

(3) Hudební nástroje, rozhlasové a televizní přístroje a jiná zařízení k reprodukci zvuku lze používat pouze tak, aby nebyly rušeny nezúčastněné osoby.

(4) Ve veřejných dopravních prostředcích je dovoleno používat zařízení reprodukujících zvuk, jen pokud hladina hluku uvnitř dopravního prostředku nepřesahuje nejvyšší přípustné hodnoty hluku stanovené v příloze (oddíl V) a pokud instalace umožňuje jejich vypnutí, jestliže cestující nechtějí být rušeni reprodukovaným zvukem; toto omezení se nevztahuje na poskytování přepravních a zvláště důležitých a naléhavých informací.

[3]) Zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví.

[4]) Zákon č. 96/1964 Sb., o technické normalizaci, vyhláška č. 97/1964 Sb., kterou se provádí zákon o technické normalizaci.

[5]) Vyhláška č. 90/1975 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (§ 41); opatření federálního ministerstva dopravy ze dne 5. ledna 1972 čj. 6004/72-ZO, kterým se vydává Předpis o hluku letadel (L 16) — registrované v částce 16/1972 Sb.

§ 10

(1) Při zajišťování ochrany proti vnějšímu hluku v pozemních stavbách se musí přednostně uplatňovat opatření z hlediska územního plánování, zejména urbanismu, před opatřeními k ochraně jednotlivých staveb. To platí zejména pro obytné části sídelních útvarů, pro umisťování staveb pro bydlení, staveb občanského vybavení, staveb pro výrobu s hlučným provozem, pozemních komunikací a staveb pro motorismus, letišť, a to i z hlediska jejich dalšího rozvoje. Hodlá-li projektová organizace uplatnit jen opatření k ochraně jednotlivých staveb, je povinna současně prokázat, že byly vyčerpány možnosti urbanistického řešení nebo že jejich uplatnění je z celospolečenského hlediska méně výhodné.

(2) Při územním plánování se musí zvláště dbát na to, aby před hlukem byly chráněny obytné budovy a stavby zdravotnických, školských, vědeckých a jiných společenských zařízení. Územně plánovací podklady a územně plánovací dokumentace musí být posouzeny i z hlediska hluku a v případech, kdy lze předpokládat, že se hluk přiblíží nejvyšším přípustným hodnotám, musí být doplněny hlukovou studií a návrhem opatření k ochraně před hlukem.

(3) Organizace jsou povinny zajišťovat projektovou a konstrukční přípravu, výstavbu a provoz závodu, zařízení a jiných objektů, z nichž se šíří hluk, zejména průmyslových závodů, letišť a pozemních komunikací tak, aby nebyly překročeny hladiny hluku, o nichž bylo rozhodnuto při urbanistické řešení a využití území, popřípadě aby byla stanovena opatření k ochraně staveb nebo venkovního prostoru před hlukem.

§ 11

Náhradní opatření

(1) Jestliže vzhledem k současnému stavu vědy a techniky nelze na pracovištích dočasně zabezpečit, že nejvyšší přípustné hodnoty hluku stanovené pro pracovní místa v příloze (oddíl II) nebudou překročeny nebo vyplývá-li to ze zvláštního hodnocení škodlivosti hluku (§ 14), musí organizace poskytnout osobní ochranné pracovní prostředky k ochraně sluchu a kontrolovat jejich používání. Pracovníci jsou povinni na pracovištích těchto prostředků používat.[6]) Osobní ochranné pracovní prostředky musí zabezpečovat větší útlum hluku, než je rozdíl mezi skutečnou a nejvýše přípustnou hodnotou hluku.

(2) Pracovníkům, kteří jsou povinni nosit osobní ochranné pracovní prostředky proti hluku nepřetržitě po celou směnu, musí být stanoveny ze zdravotních důvodů nezbytné přestávky v nehlučném prostředí (bez osobních ochranných pracovních prostředků); jejich počet za směnu a délku určí příslušný orgán hygienické služby zejména se zřetelem na mikroklimatické podmínky a hodnoty hluku na pracovištích. Nelze-li tyto přestávky zajistit přerušováním hlučného provozu, musí být pro odpočínek upraveny v blízkosti pracoviště odpočinkové prostory chráněné proti hluku, kde hodnoty hluku jsou nejméně o 10 dB nižší než nejvyšší přípustná hodnota hluku stanovená pro pracovní místa.

(3) Nelze-li podle současného stavu vědy a techniky ve veřejných dálkových dopravních prostředcích a na samohybných pracovních strojích zabezpečit, že nejvyšší přípustné hodnoty hluku nebudou překročeny, musí provozovatel poskytnout hygienicky nezávadné a účinné pomůcky k ochraně sluchu; cestujícím v hlučných dopravních prostředcích dálkové dopravy (např. hlučné dopravní letadlo) musí provozovatel použití těchto pomůcek výslovně doporučit.

(4) Orgány hygienické služby mohou uložit organizacím ještě další náhradní opatření ke zmírnění škodlivých vlivů.[7])

§ 12

Zákazy provozu, činnosti a vstupu

(1) Nejsou-li náhradní opatření podle § 11 možná nebo dost účinná, nelze používat zařízení, která způsobují překročení stanovených nejvyšších přípustných hodnot hluku, popřípadě pokračovat v práci nebo v jiné činnosti, při níž jsou nejvyšší přípustné hodnoty hluku překročeny.

(2) V prostředí, kde maximální hladiny hluku přesahují 115 dB (A) je pobyt osob povolen jen za podmínek určených orgány hygienické služby; těmito podmínkami se zejména přesně vymezí doba pobytu osob nebo doba trvání hluku.

(3) Do prostředí, kde maximální hladiny hluku měřené při dynamické charakteristice I (impuls) přesahují 140 dB (A), není vstup dovolen, a to ani s použitím osobních ochranných pracovních prostředků.

§ 13

Preventivní lékařské prohlídky

(1) Na pracovištích, na kterých jsou překračovány nejvyšší přípustné hodnoty hluku a která jsou z těchto důvodů určená za riziková, lze zaměstnávat jen pracovníky, kteří jsou k tomu způsobilí podle výsledků preventivních lékařských prohlídek.[8]) To platí obdobně pro pracoviště, která jsou určena za riziková podle výsledků biologického hodnocení škodlivosti hluku (§ 14).

(2) Organizace jsou povinny vytvářet věcné a

[6]) Zákoník práce [§ 135 odst. 2 písm. b)].
[7]) Vyhláška č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek (§ 36 a 49).
[8]) Směrnice ministerstva zdravotnictví SSR č. 17/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR o posuzování zdravotní způsobilosti k práci.

organizační předpoklady pro zavádění preventivních lékařských prohlídek osob pracujících v hlučném prostředí. Organizace, jejichž pracovníci dočasně pracují v podmínkách uvedených v odstavci 1, jsou povinny vybavovat závodní zdravotnická zařízení přístroji k vyšetřování z hlediska škodlivosti hluku, např. pro audiometrická vyšetření pracovníků.

§ 14

Biologické hodnocení škodlivosti hluku

Pro zařízení pracovišť podle závažnosti škodlivého působení hluku a pro jejich určení za riziková, určení lhůt pro periodické prohlídky, stanovení dalších náhradních opatření (§ 11 odst. 4) a pro kontrolu účinnosti protihlukových opatření v případech, kdy přesnost používaných měřicích metod není dostačující, provádějí orgány hygienické služby ve spolupráci se zdravotnickými zařízeními biologické hodnocení škodlivosti hluku (patofyziologická korekce škodlivosti hluku).[9])

ČÁST TŘETÍ

Provádění ochrany před vibracemi

§ 15

Opatření proti vibracím

(1) Organizace jsou povinny provádět taková opatření, aby zařízení a stavby, jejichž provoz a používání jsou provázeny vibracemi, nebyly zdrojem nepříznivého působení vibrací na člověka, zejména přenosu vibrací o kmitočtech, při nichž tělo nebo části těla rezonují.[10]) K této skutečnosti je nutno přihlížet zejména při volbě základního kmitočtu zařízení.

(2) Nelze-li zabránit přenosu vibrací na člověka, musí organizace učinit opatření, aby vibrace nepřekročily nejvyšší přípustné hodnoty vibrací stanovené v příloze (oddíl VI až VIII).

(3) Při konstrukci a výrobě zařízení, zejména dopravních prostředků, a při jejich provozu je třeba omezit i nebezpečí vzniku kinetóz (nemocí z pohybu), k nimž dochází v důsledku intenzívních vibrací o kmitočtech 0,1 až 1 Hz. Zařízení, zejména dopravní prostředky, nesmějí vykazovat vyšší hodnoty vibrací než jsou hodnoty stanovené v příloze (oddíl VIII).

(4) V obytných budovách, v zařízeních ústavní péče a v objektech občanské vybavenosti a v jejich nejbližším okolí nesmějí být instalována zařízení se základním kmitočtem od 4 do 8 Hz.

§ 16

Ochrana před chladem a vlhkem

(1) Pracovníci, kteří jsou při práci vystaveni nepříznivému působení vibrací, musí být chráněni též před chladem a vlhkem. Při práci konané v prostorách, kde nelze zajistit podmínky tepelné pohody stanovené příslušnými hygienickými předpisy, musí být pracovníci vybaveni teplými pracovními oděvy a obuví a musí být pro ně zajištěny ohřívárny včetně sušáren oděvů. Při pracích, u kterých dochází k přenosu vibrací na ruce a při nichž by ruce současně mohly být ochlazovány nebo by na ně mohla působit vlhkost, musí být pracovníci vybaveni rukavicemi, které chrání před chladem a vlhkem, a v případech, kdy to určí orgány hygienické služby, rukavicemi, které současně omezují přenos vibrací.

(2) Mobilní stroje, kterých se používá na volném prostranství v chladném období a při nichž je stálá obsluha, musí být vybaveny vyhřívanou kabinou. Stroje a nářadí poháněné stlačeným vzduchem musí mít výfuk chlazeného expandovaného vzduchu usměrněn tak, aby vzduch nesměřoval na pracovníky obsluhy, zejména aby nezpůsobil místní ochlazení jejich rukou.

(3) Pracovníkům, kteří byli při práci vystaveni nepříznivému působení vibrací a pracovali ve vlhku a chladu, musí organizace umožnit po práci prohřátí celého těla.

§ 17

Náhradní opatření a preventivní lékařské prohlídky

Ustanovení § 11, § 12 odst. 1 a § 13 platí obdobně o náhradních opatřeních a preventivních lékařských prohlídkách pro pracovníky vystavené nepříznivým účinkům vibrací.

ČÁST ČTVRTÁ

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 18

Způsob měření a hodnocení

Způsob měření a hodnocení hluku a vibrací stanoví zvláštní předpisy.[11])

[9]) Postup při biologickém hodnocení škodlivosti hluku týkající se zejména zjištění ztráty ostrosti sluchu,určuje hlavní hygienik a vyhlašuje se ve Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR.

[10]) Jsou to zejména kmitočty v oblasti 4 a 8 Hz při vertikálních vibracích přenášených na celé tělo a kmitočty menší než 2 Hz při horizontálních vibracích přenášených na celé tělo.

[11]) Směrnice č. 1/1977 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR o stanovení způsobu měření a hodnocení hluku a ultrazvuku v pracovním prostředí; směrnice č. 2/1977 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR o stanovení způsobu měření a hodnocení hluku ve stavbách pro bydlení, stavbách občanského vybavení a ve venkovním prostoru; směrnice č. 3/1977 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR o stanovení způsobu měření a hodnocení hluku z leteckého provozu.

§ 19

Povolení výjimek

(1) Hlavní hygienik může se zřetelem na současný stav vědy a techniky povolit časově omezenou výjimku z ustanovení této vyhlášky pro zařízení vyráběná sériově nebo dovážená. Krajský hygienik může povolit takovou výjimku v rámci projednávání opatření, kterým by mohly být ovlivněny životní podmínky[12]) pro jednotlivá zařízení nebo místa pobytu osob.

(2) V žádosti o výjimku musí být kromě odborného zdůvodnění navrhnuta technická, organizační, popřípadě jiná opatření na zmírnění škodlivých vlivů.

(3) Provozovatelé jsou povinni zajistit, aby při používání zařízení, pro která byla povolena výjimka, byly dodrženy stanovené podmínky.

§ 20

Postih za porušení vyhlášky

Postih organizací a občanů, kteří nesplní povinnost stanovenou touto vyhláškou nebo neproveďou opatření uložené podle ní, je upraven zvláštními předpisy.[13])

§ 21

Přechodná ustanovení

Zařízení a stavby dodané a uvedené do provozu nebo jiného užívání před účinností této vyhlášky, pokud nesplňují podmínky jí stanovené, musí být postupně podle závažnosti jejich nepříznivých účinků upraveny v termínech uvedených v harmonogramech vypracovaných podle § 2 odst. 3 a projednaných s orgány hygienické služby.[14]) Obdobně se postupuje u zařízení a staveb, na něž byly uzavřeny před účinností této vyhlášky hospodářské smlouvy, a u schválených úvodních projektů.

§ 22

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. směrnice č. 32/1967 Hygienických předpisů (sv. 28) o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku — registrované v částce 22/1967 Sb.;
2. směrnice č. 33/1967 Hygienických předpisů (sv. 29) o ochraně zdraví před nepříznivým působením mechanického kmitání a chvění (vibrací) — registrované v částce 32/1967 Sb.

§ 23

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1977.

Ministr:

Prof. MUDr. **Matejíček**, DrSc. v. r.

[12]) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu (§ 4).

[13]) Organizace a jejich pracovníci se postihnou podle zákona Slovenské národní rady č. 53/1975 Sb., o pokutách za porušování právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, popřípadě podle zákoníku práce (úplné znění č. 55/1975 Sb.). Pracovníci organizací, pokud jim z tohoto důvodu nebyla uložena pokuta podle zákona SNR č. 53/1975 Sb. a občané se postihují, nejde-li o trestný čin nebo přečin, podle zákona č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zajišťování socialistického pořádku (§ 12 odst. 2, § 19 a § 25).

[14]) Zákon č. 20/1966 Sb. (§ 4 odst. 4).

15

VYHLÁŠKA

Slovenského úřadu bezpečnosti práce

ze dne 15. února 1977,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 36/1970 Sb., o zřízení inspektorátů bezpečnosti práce

Slovenský úřad bezpečnosti práce stanoví podle § 2 odst. 3 a § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce:

Čl. I

Ustanovení § 1 vyhlášky Slovenského úřadu bezpečnosti práce č. 36/1970 Sb., o zřízení inspektorátů bezpečnosti práce, se mění a doplňují takto:

1. Bod 1 zní:

„Inspektorát bezpečnosti práce v Bratislavě: jeho působnost se vztahuje na území (obvody) hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy.“.

2. Bod 2 zní:

„Inspektorát bezpečnosti práce pro Západoslovenský kraj v Nitře: jeho působnost se vztahuje na tyto okresy: Bratislava-venkov, Dunajská Streda, Galanta, Komárno, Levice, Nitra, Nové Zámky, Senica, Topoľčany, Trenčín a Trnava.“.

3. Dosavadní ustanovení bodů 2 a 3 se označují jako body 3 a 4.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1977.

Ředitel:

Ing. **Kováč** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

— vydalo podle § 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-1951/76 ze dne 4. května 1976 **výnos o zrušení nároku na obchodní srážku u neobchodních organizací** přiznané podle ustanovení čl. 6 odst. 1 vyhl. č. 95/1967 Sb., kterou se provádí zákon č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, ve znění vyhl. č. 171/1973 Sb. a vyhl. č. 113/1974 Sb., platný od 1. ledna 1977,

— vydalo podle § 8 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-20 958/76 ze dne 8. září 1976 **nový vzor hlášení o dani z obratu** platný od 1. ledna 1977,

— vydalo podle § 6, 18 a 19 odst. 1 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-22 000/76 ze dne 28. září 1976 **nový sazebník daně z obratu** platný od 1. ledna 1977,

— vydalo podle § 8, 18 a 19 odst. 1 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-25 256/76 ze dne 22. listopadu 1976 **Pokyny pro vyplňování hlášení o dani z obratu** platného od 1. ledna 1977,

— vydalo podle § 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-27 146/76 ze dne 26. listopadu 1976 **Dočasně snížené sazby daně z obratu pro podniky místního hospodářství a výrobních družstev** platné od 1. ledna 1977,

— vydalo podle § 6, 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-28 029/76 ze dne 6. prosince 1976 **Seznam oborů a skupin výrobků, u nichž se s účinností od 1. ledna 1977 odvádí daň z obratu rozdílem mezi maloobchodní cenou, popřípadě sníženou o obchodní srážku a velkoobchodní cenou,**

— vydalo podle § 6, 18 a 19 odst. 1 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-28 566/76 ze dne 17. prosince 1976 **Sazby daně z obratu u výrobků se zvýhodněnými cenami**, platné od 1. ledna 1977,

— vydalo podle § 6, 18 a 19 zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, pod čj. VI/2-30 280/76 ze dne 27. prosince 1976 **I. Změny a doplňky sazebníku daně z obratu** platného od 1. ledna 1977.

Uvedené výnosy budou publikovány ve Finančním zpravodaji a lze do nich nahlédnout u okresních a krajských finančních správ a u ministerstev financí ČSR a SSR.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. 118 16 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí nejpozději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10-11 0328 1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313-348 Be 55 — **Tiskne** Státní tiskárna n. p., závod 1, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 8.
Dohlédací pošta — Praha 07